

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“
виноситься: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на четверть року 6 К
на місяць 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 стотіків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto поcht. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-сусільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирваш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш,
бо руси ми серца і віра русна“. — З Русланових поетів М. Шашевича.

Невідрядні вигляди.

Обміна, цісарських відрученіх письм, як запевняють не поліпшила положення між Австрією і Росією. Росія не хоче зреchi са опіки над південними Славянами, мимо того, що всі балканські Славяни на стільки підрости культурно і скріпили свій державний біт у війні з Туреччиною, що тої опіки не потребують.

Росія переводить потайки на Кавказ і Закаспійщину мобілізацію, а в краю доньких козаків тепер такий рух, який можна би прирівнати із метушнію на запорожській Січі перед повстанням Хмельницького.

„Nowa Reforma“ приносить вісти, що також в Польському Королівстві, особливож у Варшаві замітний передмобілізаційний рух.

О що ходить суперникам?

Чому ж знов побрякуване оружем?

Дипломатия каже, що головною причиною австро-російського ворогування становить альбанська справа; не так справа суперена самостійної альбанської держави, бо на неї дали вже всі великороджави своє „placet“, але визначене границя будучій Альбанії, а передовсім о те, кому має припасти в участи Скодра: будучій Альбанії, чи Чорногорі, котра на збочах Скодри збирала кроваве живо. Австрія стоїть на становищі, що Скодра повинна бути альбанською, Росія обстав за Чорногорою. Дипломатичний торг на конференції амбасадорів у Лондоні скінчився на нічі. Між австрійськими і російськими представниками не прийшло до згоди. Справа стала на вістрю меча.

В такій поважній хвилі звернувся наш старенький цісар особисто до російського царя, сподіваючись, що чого не могли дипломати розвязати, се порішать короновані голови. Що писав наш цісар і яку відповідь одержав від царя, про те дуже невелике чи-

ло людий поінформоване. Тай урядові пояснили в обох сторін властиве нічого не висніли; що більше півурядовий днівник „Россія“ демонстративно проголосив, що „історичне“ російське посланництво на Балкані ще не скінчено, або іншими словами, що Росія не перестане вести протиавстрійської політику на Балкані.

До того що одна знаменна обставина може бути поясненем російської відповіді на письмо нашого цісаря. Саме тоді, коли цісарський висланник кн. Гогенльохе віждав відповіді, російський цар „искрінне благородить“ всеславян, зібраних на бенкеті, котрі поручили єму не виявляти ніякої слабосильності супроти Австрії, бо се не гідне великої Росії.

Кн. Гогенльохе повернув, але мабуть не ангелом міра. Розоруженя нема, по обох сторонах зачувати про нові видатки, а російська націоналістична печать, почавши від визиваючого „Нового Времени“, а скінчивши на кадетській „Рѣчъ“ в великий протиавстрійський дзвін і взвіз до порахунку з Австрією. „Новое Время“ прямо пише, що в Росії чекають на... перші лучі весняного сонця...

Але й про зміст цісарського письма вже дещо поговорюють в Европі. Іменно поважна Агенція Гаваса в Парижі пише таке: „Відповідь царя на відручене письмо цісаря в коротким документом держаним в ядернім стилі. Цар покликав ся найперше на стару пріязнь між Австро-Угорщиною і Росією, а опісля заявляє, що становище Австрії протягом останніх літ було таке, що Росію привело до охоронятися від тепер славянські інтереси своїх сусідів. Кінчить цар Микола свій лист бажанням, щоби як найскорше нашли ся середній і дороги до усталення миру і природних відносин на Балканах“.

Отже цар заявляє, що обіймає генераль-

ий протекторат над всіми Славянами. Царська відповідь є неначе проголошенем політичної влади всіх Славян в Європі під опікуном крила Росії і рівночасно виповідженням війни державній австрійській ідеї, котра хоче зібрати під своїми криками ріжнородні народи на засаді справедливості і рівноправності.

Отже не Альбанія є головним „каменем преткновення“, а пажеральність Росії на всіх славянських народів, навіть на ті, що є в межах Австрії, в першій же ряді на Галичину.

Що принесуть будучі дні в австро-російському спорі, се Бог съявіт знає. „Reichspost“ в інспірованій статі грозить Росії, що коли не змінить свого становища в альбанській (читай: протиавстрійській) політиці — то „не можна буде обмінити виповідження війни“.

Весна не за горами, рана кервати ся, що принесе завтрашній день, не знати.

І у нас се перечитати придасть ся!

(Конець).

Грівне положене в Америці поглублюється більше не тілько через самоубийства, але також через убивання дітей, закін на съвіт прийшли. Горячка самоубийства раси чіпляється сусільності з такою силою, що загрожує винищенню душі і тіла її членів. Бачимо загальнє стремління поздержання приходу на съвіт новородків, так що перед кількома місяцями на народній конвенції женщін висказано, що в протягу кількох літ дійде до сего, що буде ганьбою бути вітцем або матерем численної родини. Кажуть, що Цезар, бачучи чужі женищі, що восили в Римі пудлі, запитав їх,

женщини сих країв є неспособні до видавання на съвіт дітей?

Щоби тепер Цезар сказав до женщин сего краю, котрі в минулім році видали для пудлів бенкет по п'ятьдесят доларів від тареля?

Розвід в спорідненім злом, ведучим до винищена раси. Кажуть загально, що „розвід в вічно зморю Америки“. В Ірландії припадає один розвід на кождих чотири тисячі чотирьох супружеств; в Сполучених Державах один розвід на кождих дванадцять. Канада видав що року около двадцять п'ять тисяч розводів; Сполучені Держави около сімдесят п'ять тисяч. В послідніх двох десятках літ краї той видав мільйон розводів. Маємо три тисячі судів, котрих щоденним заняттям є розв'язування супружеств; платимо три тисячі судів, щоби нищати основи сусільності, щоби ширити невдоволене межі родинами, щоби ранити серца малих дітей, щоби плюгаюти напе імя перед цивілізованими народами і щоби нищати мільйони домашніх огнів.

Ті неморальні відносини є тілько ознакою хороби, а сею хоробою є безбожність. Сполучені Держави съвідомо або ні, замість здергати сю хоробу, в дійсності причиняють ся до її розширення. Одні наперед других винсують ся в ширеню виховання, яке збільшує безбожність. Установлюють податки і вводять права, систематично змагаються, щоби виховати покоління, о котрі цілком не журяться, щоби жило побожно, Сполучені Держави видають більше на образоване, від які небудь інші держави в съвіті, хотія б на вітві разом взяти; учать людей всякого знання, права і штуки, політики і економії, рільництва і механікі; сусільних наук і цивільного права; учать їх про спорідання людей з літаками птахом в воздуху, в звірятами на землі, з рибами в водах під землею; всіго того їх участь і ще більше, але нігде в съї

І. Н. Потапенко.

Маленька гра.

(Конець).

„Мій муж, продовжала Надія Александровна, говорив що вайменше пів години. Він стукав кулаками по столі, тупав ногами, перевертав посудину і крісла, сідав, вставав, бігав по комнаті... Бідний Петруш! які муки переніс він за той пів години! Я бачила на єго лиці всі ті муки... Чого тільки він не наговорив мені?! Скільки я почула від него обид, дуже тяжких і соромних! Але я сиділа неподвижно і слухала все те з розкошию і одушевленням. Я бачила, що він сильно подражнений до краю, а се значило для мене, що він любить мене, а коли любить, то я ще можу зробити все, чого хочу. Він скінчив і задихуючи ся, сів на кріслі. Тоді почала говорити я...

„Ти скінчив—сказала я— і бачиш, що я терпеливо вислухала цілий потік обид. Вислушай же і ти мене. Все те неправда. Між мною і Николаєм Сергеєвичем не стало ся нічого такого, що виходило би поза межі звичайної ввічливості. В тім я клену ся всім для мене съвітим і з того починаю. Але уяви собі, що я захопила ся ним. Чи я не мала би до того основ? Коли люблений чоловік, який ще три роки тому говорив мені палкі слова і клявся вічною любовю, коли сей чоловік занедбав мене, легковажить мене, лишає мене саму задля якихсь там рибих, свинських, чи кіньських „ заводів“ то тре-

ба бути ангелом, щоби не захопити ся. Я ве ангел, а жінка...

„Одним словом, я також висказала єму все, що вакіпіло у мене в серці. Так, се була хвиля, коли вкінці нам обоїм треба було виговорити ся. Щоби споїти два кусники зеліза, треба ждати, поки они розпалять ся. Ось і нам треба було дійти до такого стану, щоби внові виговорити ся і зрозуміти одно одного. До всого я додала: „Мій друге, знай, що се була тілько забава. Я хотіла показати тебе, що може стати ся. Тві друг, Николай Сергеєвич, за порядній чоловік, щоби рішився зробити хотіти один крок в тім напрямі, як ти думаєш... Але коли ти будеш лишати мене одну, коли ти будеш обидно міняти мене на своїх риб і свиний, то може навинути ся і другий чоловік менше строгий у своїх відношеннях до людей...“

„При тих словах він скочив з місця. Єго очі горіли, він цілій дрожав. „Ta чи знаєш ти, як я люблю тебе!“ кликнув він, пристрастно обіймаючи мене. — Я готов для тебе забути все і робити тільки те, що ти хочеш! Яким же я був сліпцем! Все те моя нещаслива вдача, яка не вміє ділити ся між двох занять!...

— Ось вам і все, Николаєм Сергеєвичу! Я розказала вам все те так подібно для того, щоби ви в поведінню моїм і моого мужа найшли облегчуючі обставини і забули на ту незручність, яка сама собою вивязала ся. Ви бачите, що завдяки вам, т. є вашій привії а може й сердечності, я відискала собі мужа і тепер ви можете уявити собі, яке щастя царить в нашім домі! Петро цілком змінив ся,

Він став таким, яким я его стрінула першим разом ще в Москві. У него дивна вдача. Коли він чим небудь захопить ся, то тоді вже захоплює ся всім, що стойть з предметом хотіти в дрібній звязі. Ось він захоплюється газдівством, і не було такої дрібниці в цілім господарстві, перед якою бів не склонював ся. Тепер він вже занятий мною, і коли ви бачите, з якими цікавою одушевленім він слухає мою гру і спів! І він дійсно з великою охотою почав робити все, що мені подобається. Він зараз поїхав в візитами до сусідів і обновив знакомства; у нас тепер буде збирати ся товариство, а зимою на три місяці виїдемо за границю...

Тут она встала і зробила кілька кроків в напрямі до Прасова. — Тепер я надію ся, що ви, Николаєм Сергеєвичу, простите мені за маленьку гру, яка довела ваших другів до такої щасливої розвязки. А вже як велике спасибіг за вашу мимовільну участю, так сего навіть висказати не можу!...

Він також підняв ся і сильно стиснув руку, яку она до него протягнула.

— I певно, від пінн будемо з вами найліпшими другами, Николаєм Сергеєвичу! Ви у нас погостите довше, чи неправда?

— Щож, мені нічо не перешкодить, се зробити! — відповів Прасов.

В тім часі війшов до комнати Обридлов і зараз упав в обійми приятеля.

— А що, неправда, що поучаюча історія?! Так, брате, часом находити на чоловіка затмінє, буває, що і зрячі нічого не видять. А я був цілком сліпим, а тепер прозрів і ба-

чу так ясно всії свої нохиби. І чи не правда, що я тобі більше подобаю ся в такім виді? Чи памятаєш, як я мучив тебе млином на крупи? Ха, ха, ха! Я згадував і съміяв ся. Тепер — інша річ. Ти побачиш, як ми веселе зажисмо з жінкою!...

Він обняв також Надію Александровну, опісля підніс на руки Володка і розцілавав його.

Коли Прасов взагалі завважав, що в дому Обридлових панувало тепер ідеалічне щастя, він щиро радував ся, що був мимовільним виновником сїї переміні.

„Я, правда, розіграв роль дурака і се не підлежить нікому сумніви. Але вислід такий, що можна простити сю обиду. Чому не розіграти ролі дурні, ради щастя старого приятеля? Коли подумаш справді, що часом і роля дурака може бути поважною, то вкінці нач

дивній системі наукання не учать ані слівцем, що є Бог!

Безбожні? Щож іншого як не безбожні! А з сего кодла безбожності виходять будущі мужі і жінки американського краю, двайся мільйонів в одній генерації!

Христос переповів упадок Єрусалима, а сей рій нещасних безбожників проповідує собою упадок народу. Атеїсти сучасного покоління будуть анахістами будучого. Чоловік, який не признає Бога, є зрадником того краю, який его признає. Правительство опирається на праві; право на справедливості; справедливість на волі Бога. Бог є тільки справедливістю, одиноким правом. Служба Богу є правом чоловіка, знає об'єкт — правом людської думки; молитва до него — правом людських діл. Випорожжі всесвіт з Бога, а ти знищив устрій суспільності і здеморалізував природу людства. Коли Америка буде дальшим тягом виливати що року струй атеїзму, мусить улячи силам знищення і то в недовгім часі.

Тамою, котра би розбилася філія безвіри, є католицька Церква. Вічна опока, підносять свої сили проти бурі, а філія неспокою розбивається ся ѿ її стін. Сама одна стоїть! не змінена потугою богатства, незворушена силами пристрасті, незнищена приступами, які без перерви на неї пропускають. Католицька Церква є однокою твердинею і спасенем добра людей. Католицьке виховання є ключом до людського характеру, якорем людської чесності, брамою до людського щастя. Христос дав відданому народові наперед моральні, а потім цінільні закони. Нарід сей вів Христос, коли учив своїх учеників, „шукати наперед царства Бога і його справедливості“. Сі заповіді вірно хоронила Церква через девятнадцять століть. Слідує історично переведений доказ, який пояснюємо на боді, а доповімо кількома рефлексіями.

Так сумні наслідки ширення безвірства представляють щирі і велики патріотиному народові, що живе в великий, цвітущій, вільний державі. Які наслідки могли би ми представити нашему народові? Чиз се, що грозить упадком одному народові, мало би принести силу, поступ і розвій красної будучини другому? Над сим повинні би і у нас основно застосовувати ся європейським словом старають ся видерти віру нашему народові і уважають ся за верх мудрості і патріотичної діяльності.

Хто покине свою Церкву, тим лекше покине свою народність, а примірів сего бачили ми досить в нашій історії і нема тижня тепер, щоби сі сумні примірі не множилися. Тож питаемо, в чию користь они працюють? Бажаємо сили, поступу і волі自家ному народові, а видираючи єму віру, відриваючи від Церкви, обесиллюємо і ослаблюємо, бо розриваємо найціннішу звязь, яка єднала, скруплює і в єдності держала; бажаємо поступу і в чімже сей поступ доси виявив ся? бажаємо волі, а учимо самоволі.

Нарід наш, виєм'рувавши до Америки, здвигає на сій вільний землі, де шириться безвірство, що гроziть упадком пануючому народові, свої церкви, кліче о душпастирів, гуртує ся коло них і бачить в них своїх духовних провідників, а ми на старій батьківщині бачимо часті примірі, як псевдоцарів руйнують се, що наших заморських братів долучить і при Церкви, вірі і народності удержує.

Над сим повинні би сі патріоти призадумати ся і залишити дотеперішну руйнуючу роботу.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приднімати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Війна на Балкані.

З воєнного виду.

Якийсь подорожник, що привіз з Богадос (коло Чаталджі) до Констанції, розказує, що Богадос є останньою місцевиною, яку Турки мають ще на побережу моря Мармарі. Турецька лінія розтягає ся аж до горба Арабтепе, який здіймає ся над містом Богадос, а Болгари обсадили узгір'я над Сіліврією. Також є останнє місто в руках Болгарів.

З урядового чорногорського жерела доно-

сять про бої під Скутарі: Ворог пробував без усвіх відзискати кілька втрачених становищ. Пе, єдні сторожі удержують безнастінно карабіновий огонь. Ворог не відважив ся на острівний напад. Арматний огонь Турків єправе крило ген. Мартиновича остав без успіху. Острівлюване Скутарі триває дальніше. Чорногорська артилерія нанесла, здає ся, більші втрати турецькій артилерії. Постава війска мимо непогоди є знаменита. Гора Тарабаш і о колицю вкрив сніг гробовою верствою.

Справа мира.

Болгарське правительство вручило вчера представникам великоросійської держави начерк воєнного відшкодування, яке має виплатити Туреччина.

Мировий чорногорський відпоручник Попович заявив англійському урядові заграницьких справ, що головною причиною чорногорсько-турецької війни була справа Скутарі. Чорногорці стільки людей втратили коло Скутарі і є так близкими побідами, що в ніякім случаю не вгодили би ся, щоби Скутарі не дісталося Чорногорі.

Як дізнається Бюро Райтера, вчера подано до відома Греха і амбасадорів, що Сербія займає в справі Скутарі таке саме становище, що Чорногора. Сербський відпоручник з порученнямого правителства повідомив крім того Греха, що ще раз мусить сербське правительство підчеркнути конечність, щоби Дібра і Дякова лишилися поза областю будучої Альбанії, бо географічно, торговельно і стратегічно творять частину Македонії і Старої Сербії.

В бесіді з представниками Бюро Райтера зазначив Гаккі паша, що єго побут в Лондоні є півурядовий, а се становить для него більшу свободу ділання. Дальше говорив, що мир як вислід безпосередніх переговорів між воюючими сторонами, є, здає ся, виключений, тому Туреччина звернула ся до Європи в надії, що великоросійська влучно оцінить положення. Туреччина з довіряем зложила судьбу своєї справи в руки Греха і амбасадорів великих держав. Туреччина мусить стояти притом, щоби судьба мусулман, їх релігія і права були в повній безпечені, бо коли би порівнати числа, що відносяться до турецьких жорстокостей, про які чує світ, з числом масакрів, довершуваних християнами, то виявилось би ся, що се останнє в часі останніх місяців є більше, ніж всі дотеперішні убийства християн.

Положення є безсумнівно трудне, але економічно поводиться ся Туреччина о много лішше, чим союзникам. Ми не потребували мораторію, а економічне життя наших горожан не є так підтіяле і спаралізоване, як прим. Болгар.

Не маємо причини до ведення дальніх війн, бо забрані нам області не можуть бути вже відобрани. Дальше заперечив Гаккі паша, немов би безлека Царгородіа, моря Мармарі, Дарданелі і Малої Азії потребували договору. Адриянополь не може грозити від Болгарії ні Туреччині, мусить бути до него два ключі, один в руках Туреччини, другий Болгарії.

Здогад, що єго посольство стоїть в звязі із справою багдадської зелінниці є невірний. Що до Егейських островів заявив, що властиво нема справи архіпелагу. Туреччина не зустріла ся ніколи із закидеми лихой адміністрацією островів, а перед війною в ультиматі союза не було згадки про се. Мусимо звернути увагу Європи на безпечені Малої Азії і Дарданелів, овлада острівів цікавить також Європу.

Для Турків було несподіванкою враження Європи по виперту Туреччини із Європи; відчувано ся як певного рода пільгу. Я — кінчич — лично не вірю, що балканська справа в будущності була менше скомплікована ніж доси.

Альбанський конгрес.

Triester Zeitung доносить, що комітет, який організує альбанський конгрес і має відбутися ся дні 7. березня в Терсті, усталив отсю програму конгресу:

1. Конгрес буде домагати ся на основі історичних і орографічних прав альбанського народу утворення великої, независимої Альбанії, яка мала би можливість політичного і гospодарського життя.

2. Тому, що Куполовохи, які живуть в Альбанії і поза її границями висловили бажання, щоби їх включено до Альбанії, конгрес радо приймає ся бажання до відома і вітає народ Куполовохів, подібно як і інші народи, які

хотять жити в независимій Альбанії як братні народи.

3. Тому, що конгрес знає, що великоросійські приятели засаду великої независимої Альбанії, дальше тому, що переходове правительство в теперішній війні оголосило независимість і єї збереже, домагає ся конгрес в ім'я справедливості, щоби воєнна блоакада Альбанії була усунена.

4. Конгрес порішить подібно що до будучого правительства.

Грошеві кlopoti Туреччини.

Після донесення царгородських дневників правительство роздобуло дещо гропа в той спосіб, що продало за 500 тисяч фунтів великих областей в Таксім і землі в Галаті. Інші фінансові плани правительства є на покінчення.

Румунсько-болгарська задирка.

Вчера відбула ся в Букарешті рада міністрів, яка мала порішити становище Румунії що до останнього кроку великоросійської держави.

В справі румунсько-болгарської задирки дівідують ся в Берліні, що напружене значно зменшило ся. В найближчих дніх вручать збирку поту великоросійської держави в Букарешті і Софії.

Згідні вісти з Букарешту стверджують, що петербурзьке донесення, немов би Румунія і Болгарія потвердили вже посередництво великоросійської держави, було передчасне. В Букарешті мала про се рішити вчера рада міністрів. Зачувати, що Румунія згодиться на посередництво під певними умовами, щоби лише не мусила зреци ся міста Сілістра. Однак не є оправданий здогад, що Румунія мала згодитися на відслання спору під мировий суд, або на передачу єго зборови амбасадорів в Лондоні, найімовірніше запрошені в великоросійської держави будуть служити безпосередно своєю радою, щоби дійти до конкретного висліду.

Кореспонденційне бюро доносить: Посли великоросійської держави не виконали заповіданого кроку в справі посередництва. На разі ждуть на відповідь Румунії. Що до характеру „demarche“ вісти є суперечні, однак, здає ся, що рами приязної ради не будуть переступлені.

Наради амбасадорів відрочені.

Амбасадори відбули вчера по полуночі разом з Грехом конференцію в міністерстві зовнішніх справ. Амбасадори відложили свої наради до 27. с. м. Вчерашнє засідання було найдовше в дотеперішніх.

Перший руський лексикон „Марія“

отворений

у Львові, ул. Сикстуска 23,

напротив „Народної Гостининї“ поруч з кімнатами для пріїздних також з удержанем. Для съвѣщеників 30% знижки. 494

НОВИНКИ.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Харлампія; римо-кат.: Даміана. — В понеділок: руско-кат.: Власія съвѣщ.; римо-кат.: Матея ап. — Вівторок: руско-кат.: Мелетія і Авт.; римо-кат.: Анастасії діви.

— Засідане Старшини „Християнсько-сусільного Союза“ відложено з неділі для 23. с. м. на найближшу неділю дні 2. марта с. р. о 5. год. по полуночі в кімнатах „Християнсько-сусільного Союза“ при ул. Хмельовського ч. 15.

— Чорносотені фантазії. „Прикарпатська Русь“ оголосує революцію російських і русофільських „муринів“, поставлену галицьким рукою Мурином і приняту одноголосно на недавно відбутих зборах „Галицько-руського Общества“ в Петербурзі. Ся провокація революція звучить: Зібрані на торжественных зборах „Галицько-руського общества“, вислухавши звістки про теперішнє положення наших підземних братів прикарпатської Русі, бачучи, що відносини австро-угорських властів до 4-мільйонного російського народу противорічать основам конституції Австро-Угорщини, висловлюють своє съвѣщування страдаючим братям і надіють ся, що російське правительство

найде дороги і способи добити ся для російського Прикарпаття можности користувати ся такими самими правами, якими користуються і другі народності Австро-Угорської монархії. Ся революція мала би свій сенс, коли би: 1) на Прикарпатю мешкали які небудь Росіяни; 2) коли би ті Росіяни терпіли від Австро-Угорщини переслідування. Але що 1) на Прикарпатю мешкають Русини-Українці, які навіть і чути не хотять про те, немов би они мали що спільнотою з Москвою. 2) тає не нарікають зовсім на австрійське панування, а жалують ся хиба на всепольські змагання до польонізації українського населення — однак своїх жалоб не несуть до Росії і не просять єї о поміч, бо знають, як та Росія обходить ся з їх рідними братами на Україні — тож революція російських „муринів“ є незрозуміла, глупа, а скільки говорить про вмішані Росії, провокаційні, Російське правительство, не хотячи виставляти ся на съміх за глупоту своїх петербурзьких „муринів“, повинно заборонити такі завади.

— Промоція п. Костельника Гаврила, нашого бачванського Українця, родом з Керестура, на доктора Фільософії відбула ся дні 1. лютня с. р. на університеті в Фрайбурзі швейцарським. Др. Костельник є талановитим поетом, писав, зразу на бачванськім народнім дialektі, потім по хорватські і здобув собі ім'я між молодими хорватськими ліриками. Після съвѣщування поселити ся на стало в Галичині, а що вивчив с

ви, які скінчать ся в суботу по полуночі. В пляні вправ була облога краківської твердині від західної сторони. Супроти цього цілу ніч було чути гарматні стріли, а місто було освітлене рефлекторами.

— Без жада ні руш! Сего придержується заряд „Академічного Дому“ (при ул. Суспінського) і купує нафту у жидів. Гарно!

— Великий пожар навістив японську столицю в Токіо і знищив 3.300 домів. Пожежа вибухла в галі „армії спасення“ в дільниці Канда і при сильнім вихрі обніла цілу дільницю, забудовану деревляними домами. Жертвою отіло мало многошкіл і добродійних заведень. 15.000 осіб осталося без криші над головою і без куска хліба.

— Чехи на поміч Болгарам. З Праги доносять, що богато ческих хліборобів удається небавом до Болгарії, в цілі управи рілі, бо болгарські рільники занедбали всі роботи в полю з причини війни.

— Багнет у війні. До недавна ще фахові круги майже всіх європейських армій признавали, що багнет є вже нині цепотрібний, що отже належить його зовсім усунути, бо при нинішній далекострільній ручній збрії і машинових карабінах не може навіть бути мови про те, щоб могло прийти до наступу на багнети. Тимчасом практика виказала що іншого, імено вже в російсько-японській війні показалося, що борба на багнеті в дуже багатьох випадках в одиноким остаточним середником, що рішав про побіду, що й вплив потверджувала ся в Стрийському парку пані Олена Мельниківна в кількома товаришками. Їх спортивні придивлялося ся кількох хлопців, котрі по якім часі попросили панночок, щоби їм позичили санчат. Хлопці санкували ся з такою силою, що вкінці щезли панночкам з очій разом з саночками вартості 20 К. Властительки почали відтак пильно пошукувати за саночками на Краківському передмістю і знайшли у якогось ганделеса.

— Хто уживає товарів з маркою У. П. Т., привиняє ся до піднесення поваги Товариства і піднимас жертву фабриканта на рідину школу — Невдача коодукациї. Міська рада шкільна в Бармен ухвалила недавно розділити мішані школи міські на окремі школи хлопчиків і дівчин. Внески в сій справі поставили школінні інспектори і доказали, що спільна наука хлопчиків і дівчат не має вартості.

— Що пишуть в Америці про Європу? В „Кан. Фармері“ ч. 5. в 29. січня с. р. читаємо на чолі числа таку телеграму розвітріленими буквами: „Султан Магомед V. звір ся (?) трохи (?), а в Туреччині проголосено Республіку (?!!), яку Європа не признала і вислава в напрямі Константиноополію воєнні кораблі. Диктатором Республіки-революції (а се що за Республіка?) вибрано Ейвер бея, котрій рівночасно є головою Молодотурків. В Туреччині правдива анархія“. — Ми в Європі із здивованнем читаємо перекручені опис царгородської подїї і дивуємося, що Америка не може здобути ся на вірніші вісти.

Оповістки.

— Звич. заг. збори Товариства „Просвіта“ відбудуться вівторок, дні 25 березня 1913. у Львові в великий салі „Народного Дому“. Того самого дня о 8-ї годині рано відправиться за упокій померших членів Товариства в Преображенській церкві при Краківській улиці. Збир пічне ся о год. 9-30 рано з отсім дневним порядком: 1. Отворення заг. збору головою товариства. 2. Звіт Головного Виділу з діяльності Товариства „Просвіта“ за час від 1-го січня 1910. до 31. грудня 1912 р. Звіт контрольної комісії її уділене уступаючому Видлові абсолюторі. 4. Іменовання нових почесних членів. 5. Вибір голови Товариства. 6. Вибір 15 членів і 6 заступників Головного Виділу Товариства. 7. Вибір 5 членів і 2 заступників комісії ревізійної. 8. Внесення інтервеляції. — У Львові, дні 21. лютня 1913. За Головний Виділ Товариства „Просвіта“: Іван Кивелюк, голова, Др. Іван Брук, секретар.

Пояснення. При сій нагоді подає Головний Виділ до відома, що заг. збир відбудеться

на основі нового статута затвердженого ц. к. памісництвом рескриптом з дня 17. січня 1913. р. ч. XIII. а 4526/912. Участь в заг. зборі з рішачним голосом після цього статута прислугує: а) відпоручникам звичайних членів, вибраним на зборах філіяльних або окружних, — відпоручникам читалень „Просвіти“; б) почесним членам і членам добродіям; в) всім членам Головного Виділу Товариства, як також кождочасному голові згідно заступникові голові або делегатові Виділу кождої Філії Товариства. Відпоручники звичайних членів Товариства легітимують ся грамотами збору, підписаними предсідателем збору філіяльного згідно окружного і Головним Виділом провіреними (§. 28. з).

Вибір отсіх відпоручників на загальний збир Товариства доконується тим способом, що на філіяльном збирі, згідно в тій цілі скликаним окружним, вибирають присутніх припадаючих на округ філіяльний згідно окружний число відпоручників. Вибирають на кожних 50 звичайних членів по одному відпоручнику. Неповне число первісне (понизше 50 звичайних членів Товариства) та всяка надважка поверх 50 членів Товариства управляють та кож до вибору по одному відпоручнику. Сі збори скликають Філіяльний Виділ на заяві Головного Виділу Товариства, а в тих округах, де Філії Товариства нема, мужі довіряють установлений Головним Виділом Товариства (§. 28. в). На сих зборах проводить голова Філії, згідно з його заступником або установлений муж довіря. Кожда Читальня „Просвіти“ на загальному зbir Товариства вибирає без згідно на число своїх членів лишени одного відпоручника, а вибір сей доконується на звичайних або надзвичайних зборах читальні. Вислани відпоручники мають на загальному зbir Товариства лише один голос.

— Учениці учит. семінарії У. П. Т. у Львові відграють завтрашній неділі в салі „Сокола“ (ул. Руска 20.) 4-актову комедію Г. Цеглинського „Торговля жемчугами“. Початок о 6. год. вечери.

— З Підгаєць. Загальні збори філії краєв. тов. госп. „Сільський Господар“ відбудуться в четвер дні 27. лютня о год. 12. в полуночі в салі Фрайндліха з таким порядком: 1) Отворення зборів, 2) звіт уступаючої Ради філії з діяльності за рік 1912, 3) звіт касовий, 4) вибір голови, 6 членів Ради філії і 3 заступників, 5) вибір 4 делегатів на загальні збори головного Товариства у Львові, 6) справа акції ратункової в повіті, 7) внесення і запити членів.

— З Городенки. Останні вечерні цих місяців в Городенці устроють товариства „Взаємна поміч учительська“, „Учительська Громада“ і „Жіноча Громада“ в суботу дні 1. марта. Страй спацеровий. Буфет у власнім заряді. Вступ від особи 1.50 К. Весь дохід призначений на українську приватну гімназію в Городенці.

— Пригадуємо гарним діточкам у Львові, що йх баль останніх цих місяців відбудеться в неділю 23. лютня від год. 4. по пол. до 8. веч. Салі „Р. Бесіда“. Ріжкі несподівани та гарва забава. Вступ 50 с для старших 1 К — Виділ Р. Захоронки.

— Жертви зложенні в нашій Адміністрації на запомогове тов. для убогих учеників акад. гімн. „Руслан“: о. Ів. Лесак в Волі кобилянській 1 К; п. С. Горук (замість кондол. телег. до Вл. ради. Дв. Ол. Барвінського в нагоді смерті сестри бл. п. Любовичевої) 2 К.

— Нові телефони. Дні 22. с. м. віддано до привідного ужитку державну телефонну сіть в Креховичах, а дні 24. с. м. державну телефонну сіть в Долині і в Болехові.

— На українську приватну гімназію в Городенці за час від 1. вересня 1912 до 20. лютня 1913. зложили (в коронах): Каса позичкова в Городенці (Котиківка) 50, В. Парчевський з Канади 20, громада Корнів 100, Раставецький Іван з пушки Р. Ш. 3-02, Дирекція гімн. з пушки Р. Ш. 22-43, Учительська Громада в викладі дир. Крушельницького 13, Народна Торговля в пушки Р. Ш. 5-70, Члени Бесіди, жертва при забаві 10-50 (Булик 5 К, 1-50 К, Матковський 3 К, Комар 1 К), Макогонський і Слинка збірка на представлені 6, Учительська Громада з виклад. Крушельницького 5-60, Шлемкевич Нік. (складка) 3-68, Козакевич Олена 1, Козакевич Макс (жертва) 3, Учительська Громада з представлення „Збиточник“ 140, Кошаковська Олена 1, Учит. Громада з викладу Кульчицького 4-50, Курцева 2-10, Дирекція гімназії з попису учн. 4-6-24, Недзвідський Юл. Львів 10, Паньків Петро з пушки Р. Ш.

5-13, Уч. Громада з викладу Клюка 7-15, Читальня в Серафінцях дохід з представлена 5-38, Уч. Громада з викладу Стецяка 10 Книгарня гімназійна (процент від книжок) 73-80 Рибчук Ілько 5, Учит. Громада з викладу Клюка 11-94, Козакевич Олена, о. Киселевський Орест з Невисік 4, Учит. Громада з викладу „Ніч св. Николая“ 56-80, Учит. Громада з викладу Лебіщака 6-16, Учит. Громада з викладу Годованця 7-24, О. Арсеніч 5, Конюк 5, о. Котлярчук з пушки Р. Ш. 4-14 Хаскель Шпірер на руки хот. Раставецького 25, Дирекція гімназії з пушки Р. Ш. 7-77, Руска Бесіда в томболі на Маланчині ввечері 35-50, Руска Бесіда з буфету на Малані 10, Козакевич Олена 2, Дмитро Равлик Федіко з Канади 20, о. Волод. Караваєвський з нагоди томболі 5, Добротвір Волод. і Дмитро 2, Учит. Громада жертві з томболі і вечерниць 124-80 (в тім жертві на буфет о. Гуляй 4, Кульчицький Я. 3, Стецяк 2, п-н Годованцева 3, Лєнькова 1-50 К). (конец буде).

кріслатим ясенем, а відтак пішов оглядати старинну муріваний церкви біля приходства, окружну кількасотлітніми липами і берестами.

Невеличка се церковця, що може помістити ледво 100 людей (опісля перед кілька-найціти роками наслідник моєго вітця продовжив її трохи в західний бік, через що она втратила первісний вид), доволі низка, але зате мури двометрової грубості. Сего дні рідко де можна подібати такої будови церкви а після переказу стоять она вже більш трохи сотень літ, на що вказують також старенініколо неї дерева. Замітного в їй нічого нема, бо старинні образи зробили місце не конкретнім новітнім кисти. Під церквою на весь її простір находити ся вигідно і крізь склепленій погреб, з котрого половина відділена на гробовець бувшого власника Шляхтичевої Бонковського. Оглянувшись пильно все, замітив Куліш, що із стилю, котрим він назаввав в архітектурі, можна напевно згадуватись, що церква стоїть яких три сотні літ.

Вернувшись з церкви, засів Куліш зо мною знов над рукописю Читання, щоби перевідгнути і обговорити дальші єї частини і над тим проминуло нам споро часу, коли Мама попросила на піввечірку. Знов зібралися уся наша сем'я з достойним гостем, що почувався вже наче у себе дома. Під розлюститими каштанами засів Куліш, побіч него наш отець з люлькою на довгім цибулі і ми, всі три брати, щоби послухувати кожному єго розумному слову. Мама подала приготовлену каву і тепер завелась знов сем'яна гутірка з нашим гостем. Жаль, що тоді не знали ще люди фотографічних т. зв. Momentaufnahmen, а то цікаво було потомності передати таку хвилю з життя Куліша, де він серед чудової сільської природи (сегодня вже зовсім обічманою по новітнemu) опинився між галицькими земляками, котрі єго так високо цінили і поважали. А хвиля ся зробила неперечно велике враження на Куліша і в поетичнім настрою нагадав він для порівняння із сею хвилею уривок з іншою німецького поета Voss-a „Luise“. Ріжниця тільки в тім, що в німецькій ідилі мова про протестантського пастора, що в родинім кружку під широколистими липами обходив уродини своєї доньки, а тут під віковими каштанами витали ми дорогого гостя з України. Для спомину сеї хвилі годить ся тут написати сеї віймок з „Люїзи“ Фосса:

„Draussen in luftiger Kühle der zwei breitlaufigen Linden, Die, von gelblicher Blütse verschont, voll Bieengesurres, Schattend der Mittagsstuhls, hinsäuselten über das Moosdach, Hielt der redliche Pfarrer von Grünau heiter ein Gastmahl, Seiner Luise zur Lust, hausväterlich prangend im Schlafrack. Sechs Schilfsessel umstanden den Steintisch, welche der Hausknecht Heimlich geschnitzt, als Ehrengeschenk, zu [der Jungfer Geburtstag, Gastliche; doch für den Herrn ein wohlanscheinlicher Lehnsstuhl. Sorglos sass nach dem Mahle der Greis fort, sich und die Andern Mit lehrreichem Gespräch zu erfreuen und mancher Erzählung. — Aber Mama, sanftlächelnd der wohlbekannten Erzählung, Zupfte geheim Luisen, die neben ihr sass, an dem Ärmel, Neigt' ihr nahe das Haupt und begann mit leisem Geflüster: „Gehn wir noch in den Wald, mein Töchterchen? Oder gefällt dir's, Weil die Sonne so brennt, in der Geissblattlaub' an dem Bache Deine Geburt zu feiern? Du blickst ja so schen und errötet.“

Ся пригадка німецької ідилі в прикладі до загадової хвилі дала привід до ширшої розмови про наші родинні відносини, серед котрої міло нам проминув час аж до вечера.

Утомлений безсонною ноччю і пілоденою з перестанками працею над мюзикою Читання, пішов Куліш скоро на супочинок, щоби вранці встати і вибрати ся в дальшу дорогу на Підволочиська. Вранці проснувшись, покликав мене ще до своєї кімнати і тут ми ще переглянули віймки з галицьких і буковинських письменників (особли-

Олександр Барвінський.

(Дальше).

Після обіду, за котрим зібралися около високого гостя знов уся наша сем'я шляхтичевої, проходжувавши Куліш по саду, любуючись гарними овочевими деревами, пасікою і

воєні велів собі прочитати з творів М. Шекспіра), а видане Ганни Барвінок споруджене Каманіном також недокінчене. Треба би ще зібрати разом єго писання і численні розсипані по всяких видавництвах московські твори, розвідки і статі. Єго широка переписка також ще не вся напечатана. Так н. пр. відомо мені, що проф. Пулюй в Празі має широку з ним переписку (свою і Кулішеву). Імовірно в музею Кулішевім коло Борзни є чимало листів писаних до него всячими людьми (щоби лише не погризли миші, як справедливо побоюється Федір Коломийченко в 26. ч. „Неділі“ з 1912, задля байдужності земляків). От тоді доперва можна буде основно, безсторонньо і справедливо оцінити заслуги Куліша для України-Русі.

(Дальше буде).

Коло 10-ої години вранці виходили ми із Шляхтиць. День був чудовий, на голубім небі аж хмарочки. Дорога вела поміж ниви, що були неначе застелені ріжко-цвітними кілимами, то золотавими пшеничними, то повловими житними, то ясновеленими вівсянними або більми як сніг гречаними, від котрих долітав душний запах меду. Мабуть під тим враженiem зложив мій покійний брат Володимир поетичний уривок, записаний ним на однім листі брата Йосифа:

„Поля мої широкі, хвилясті, квітчасті, Пшеничкою та житами — колосисті, золотисті, Муравою мережані, шляхами повиті Голубим небом сонячним — як рай тихий [криті].

В Тернополі замовили ми для Куліша місце в поштовім візі до Підволочиська до від'їзду ще поступили на часинку до пукорні Енгельфельда (давно вже там нема) і тут ще поговорили трохи з собою. Нам жаль було розставати ся з тим, що вказував нам своїм великим знанням і досвідом дорогу і способи народної роботи, до котрої у нас тільки що підростали крила, до котрої більш було у нас охоти і добреї волі, як уміlosti. Була се важка для нас хвиля, в котрій ми мали розпрацювати ся і може більше в житі не зустрінути ся з тим, що нас своїм животворним словом натхнув і загрів до народолюбівської роботи. З важким серцем розшищалися ми сердечно з Кулішем, коли наспіла хвиля його від'їзу, а наш гість промовив ще за прощання: „Прощавайте, мої дорогі барвіночки, підростайте та трудіться для добра бесталанної України!“ Мож пропили не забувати нас і не відказувати помічної руки нашій Галичині і нашим ширим хоче так недоладним, молодечим змаганям на народній ниві.

Лична зустріч з Кулішем і його побит, хоч так короткий, в Шляхтицях зробили на нас незвичайне вражене, тим більше, що недовго перед тим Куліш волів зреchi ся свого визначного і видільного урядового становища у Варшаві, як відчурали ся своїх поглядів та кинути аватему на роботу Русинів-народовців в Галичині, в котрими він листував ся і став їх духовним і народним провідником. (Правда, 1867. р.). Вражене личною стрічкою з Кулішем осталося жите у моїй тямці, що образ се хвилі стоїть до нині жите перед моїми очима, неначе би се відбуло ся вчера або перед тижнем.

З тої хвилі навязали ся поміж мною а Кулішем справедливі дружні взаємини а хоч інколи набігла серед тих взаємин яка хмаринка непорозуміння, то она скоро розплила ся і я витривав помимо хитання Куліша то в оден, то в другий бік до 1891. року, коли у мене збільшилась робота до перемоги, а старець літа Куліша спонукали его обмежитись на себе і свою дружину. Так мимохіть в обох боків перервалася між нами переписка. Однак друга моя личнона стріча, про котру оповідаю даліше, моя двайсяти-літня переписка з Кулішем, напечатана в I. ч. Спомінів, позволили вгляднути мені глибоко в єго ширу народолюбівську душу, пізнати добре єго вдачу, так що мимо всяких хитань і помилок єго не перестав я в нім цінити величмі багатоділового чоловіка, визначного і для нашого народного, письменського і культурного розвитку многостороннього і величмі заслуженого діяча.

Всі дотеперішні оцінки житя, письменської і наукової діяльності і громадянських заслуг Куліша були або односторонні або не повні. До основної оцінки єго значення для України-Русі не зібрано ще всого матеріалу. Видане єго творчі заходами п. Романчука а обіймає лише українські писання і то не всі (бож ще не видано всіх єго перекладів

Шекспіра), а видане Ганни Барвінок споруджене Каманіном також недокінчене. Треба би ще зібрати разом єго писання і численні розсипані по всяких видавництвах московські твори, розвідки і статі. Єго широка переписка також ще не вся напечатана. Так н. пр. відомо мені, що проф. Пулюй в Празі має широку з ним переписку (свою і Кулішеву). Імовірно в музею Кулішевім коло Борзни є чимало листів писаних до него всячими людьми (щоби лише не погризли миші, як справедливо побоюється Федір Коломийченко в 26. ч. „Неділі“ з 1912, задля байдужності земляків). От тоді доперва можна буде основно, безсторонньо і справедливо оцінити заслуги Куліша для України-Русі.

(Дальше буде).

Телеграми

з дня 22. лютого.

Відень. Цісар приняв вчера на довшім послуханні міністра війни Кробатіна.

Відень. (ТКБ). Вчера по полуночі спільна міністерська конференція покінчила наради над господарськими справами, які були предметом нарад на конференціях з дня 16 і 17. с. м. Наради тривали дуже коротко.

Відень. Фінансова комісія скінчила вчера наради над V. групою особисто-доходового податку, т. є над карними постановами і в справі амністії. По короткій розправі і по кінець виводі звітника Ліхта ухвалено в кількома змінами внески звітника що до карних постанов, як також внески референта в справі амністії в новій формі. Принято також ряд поправок. На тім покінчено наради над змінами особисто-доходового податку. Слідує засідане у вторник дня 25. с. м. На днівній черзі податок від мусуючих вин і від totalізатора.

Відень. В підкомітеті податкової комісії для реформи домового податку мін. Залеський просив, щоби не відступати від форми відповідного начерка, зазначуючи, що начерк є так обдуманий, що принесе пільгу. В голосуванні прийнято перший уступ 4 голосами проти 3. Другий уступ що до виадків, в яких домово-класовий податок клас XV. і XVI. має бути до половини знижений, прийнято одноголосно. Слідує засідане в се реду.

Мексик. (ТКБ). Всі члени родини Мадери утікли. Діяц дав виразно пізнати, що буде кандидувати на президента. Уважають імовірним, що Гуерта не спротивиться єго виборові. Бувший президент Мадеро є тепер полон ником Гуерти, а сей не прияв одівчальністі за єго судьбу. Як подають точні обчислення, в останніх борбах убито 3000 людей, переважно приватні особи, жінки і діти, а покалічено 7000. Гранаті і набої машинових карабінів поубивали цілі родини.

Мексик. (ТКБ). Діяц вішов вчера з війском до міста, витані овацийно населенем. Гуерта зарядив увільнене всіх осіб, увізених за правління Мадери.

Будапешт. (ТКБ). Комісія для виборчої реформи скінчила вже свої праці.

Царгород. (ТКБ). Оголошено вчера „іраде“ позволяє австро-угорському круїзякові „Цісаєва Єлісавета“ на переїзд через Дарданелі. Є се другий стацийний корабель нашої монархії в Царгороді.

Лондон. Негодоване населене против суфражисток незвичайно зростає. Загально додають ся заведена згадкою них тілесної карти.

Солунь (ТКБ). Джавід паша перебуває з останками свого війска ще в околиці Кольонії.

Букарешт (ТКБ). Наві доручать відповідь румунського правительства представникам шістьох великоріджав, Зачувати, що правительство приймає предлогу держав і передає посередництво всім великоріджавам. Румунське правительство не ставить ніяких умов, жадає лише, щоби великоріджави повідомили єго, коли надіють ся покінчити справу.

Лондон. Бюро Райтера доносить з Пекіна, що китайська цісарева-вдовиця померла нині досвітіві о 230 год.

!!! Свій до свого !!!

Перший Український Висилковий Дім
Музичних Струментів

— ОРКАН —

у Львові, ул. Тиха ч. 1

поручає по найдешевших цінах: скрипки, баси, цитри, флейти, піаніно, труби, бубни і т. д. та закладає цілі сокільські, січові, читальняні й школівні струнні або дуті оркестри на всякий склад.

— Цінник гаром. —

500(шл)

Перше і одноке Руске Товариство Взаїмних Обезпеченів на житі і ренті

„КАРПАТИЯ“

Почетний президент: Єго Ексцепенція митрополит Андрей гр. Шептицький.

„Карпатия“ вибудована на найсолідніших основах.

„Карпатия“ приймає обезпечення на житі у всіх найдогдініших комбінаціях при найкорисніших умовах; на дожиті, посмертні капіталі, посаги і ренти.

„Карпатия“ дає обезпеченням всяких користів, які може дати нижчий стан техніки обезпечення на житі і солдаті, оглядне діловодство:

„Карпатия“ основана на взаємності і має на увазі лиши хосенів своїх членів. Члени зиски вертають ся як членські дивіденди.

„Карпатия“ видає поліси, які по трипітнім трияку стають неоспоримими і незалежними.

Пема жадного іншого руского асекураційного товариства на житі лише одна, однісінка „КАРПАТИЯ“.

Обов'язком кожного царя Русинів є підприяти лиши своє асекураційне товариство і обезпечуватися лиши в „КАРПАТИІ“.

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну і піхильність і довле навіть по тужинців, та за короткий час свого існування пошикала 1495 внесків на суму обезпечення 5,124,300 к., а того виставлено 1118 поліс на загальну суму обезпечення 3,95,500 к з річною премією 163,666 к за 53 с.

Близькі інформації що до обезпеченій агенції Філії товариства у Львові, ул. Руска ч. 18коло „Дністра“. Філії приймає також зголосення внесків на обезпечення на житі і ренти.

(449)

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну і піхильність і довле навіть по тужинців, та за короткий час свого існування пошикала 1495 внесків на суму обезпечення 5,124,300 к., а того виставлено 1118 поліс на загальну суму обезпечення 3,95,500 к з річною премією 163,666 к за 53 с.

Близькі інформації що до обезпеченій агенції Філії товариства у Львові, ул. Руска ч. 18коло „Дністра“. Філії приймає також зголосення внесків на обезпечення на житі і ренти.

(449)

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну і піхильність і довле навіть по тужинців, та за короткий час свого існування пошикала 1495 внесків на суму обезпечення 5,124,300 к., а того виставлено 1118 поліс на загальну суму обезпечення 3,95,500 к з річною премією 163,666 к за 53 с.

Близькі інформації що до обезпеченій агенції Філії товариства у Львові, ул. Руска ч. 18коло „Дністра“. Філії приймає також зголосення внесків на обезпечення на житі і ренти.

(449)

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну і піхильність і довле навіть по тужинців, та за короткий час свого існування пошикала 1495 внесків на суму обезпечення 5,124,300 к., а того виставлено 1118 поліс на загальну суму обезпечення 3,95,500 к з річною премією 163,666 к за 53 с.

Близькі інформації що до обезпеченій агенції Філії товариства у Львові, ул. Руска ч. 18коло „Дністра“. Філії приймає також зголосення внесків на обезпечення на житі і ренти.

(449)

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну і піхильність і довле навіть по тужинців, та за короткий час свого існування пошикала 1495 внесків на суму обезпечення 5,124,300 к., а того виставлено 1118 поліс на загальну суму обезпечення 3,95,500 к з річною премією 163,666 к за 53 с.

Близькі інформації що до обезпеченій агенції Філії товариства у Львові, ул. Руска ч. 18коло „Дністра“. Філії приймає також зголосення внесків на обезпечення на житі і ренти.

(449)

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну і піхильність і довле навіть по тужинців, та за короткий час свого існування пошикала 1495 внесків на суму обезпечення 5,124,